

Apud Euphratet et Nilum crescunt arundines magnitudine arborum.

VERS. 35. — TEMPUS EST, etc., in tempore quo tritatur, aut quo terunt eam, sub. boves aut equi suis pedibus. q. d.: Babylon est nunc opulenta et similis aree, tempore quo in ea tritura fit: sed mox spoliabitur suis opibus. VENIET, etc., id est, brevi spoliabitur omnibus bonis, ut agri omnibus frugibus tempore messis.

VERS. 34. — COMEDIT ME. Verba synagoga (vel potius, habilitatris Sion è vers. seq.) querentis de Nubuchodonosoro. DRAGO. (Vid. Is. 27, 1.) EXECUT ME, sub. regione mea.

VERS. 35. — RAPINA MEI, id est, rapina opum meorum, et caro intersectorum meorum, sive qui ex meis sunt occisi, debent imputari Babylonii. SANGUS MEUS, id est, sanguis civium meorum qui in me effusus est, adscribi debet Chaldaeis.

VERS. 36. — MARE EIUS. Comparat immensas opes mari inexhaustas, et fons: quid ex eis thesauris ut è fente aqua, depravantur.

VERS. 37. — IN ACERVOS, sub. lapidum. STUPOR, vel, admiratio. Administratione sibi testabuntur, qui viriderint Babylonem destrucent. (Vid. supra, 24, 4.) (1).

VERS. 39. — IN CALORE EOREM, etc. Cum incautio, vino, ponam, sub. in malum, id est, in convivio quod celebratur est Balthasar sumus nobilis, ut scribitur Dan. 3, 1, efficaciam ut convivium eorum sit illis periculosis. Utitur vobis convivia: quid convivium Balthasar esset instar multorum conviviorum, ob rerum copiam. (De convivio, die festo, seu gaudii fidem faciunt Xenophon, et Herodot. Grot.)

VERS. 40. — AD VICTIMAM; ad macetandum, id est, ad locum ubi juguleruntur.

VERS. 41. — SESAC. Sesac Babylonem esse supra 15, 26, ex presenti loco colligitur. Miratur in spiritu eversionis Babylonis: quia humanis viribus expugnari posse non videbatur. LAUS OMNIS TERRE. Hebr., gloria universae terra? QUONOMO, etc., id est, unde hoc fit ut Babylon reddat atomitas gentes vicinas ruinam suam et calamitatem?

VERS. 42. — MARE, id est, immensus exercitus Medorum et Persarum (2).

(1) VERS. 58. — SIMUL UT LEONES RUGIENT, vel, 1er Medi, præ ferocitate, vel alacritate invadent; vel, 2er Babylonii, præ dolore; vel potius, in festivitate illa de qua vide aduers. 31; q. d.: Magno clamore festum agent dicem ex ipso tempore quando urbis capiuntur. (Synopsis.)

(2) ASCENDIT SUPER BABYLONEM MARIS. Exercitus passim cum alluvionibus c. parantur. Cyri copiae in Babylonem ejusque agrum inundaverunt, cum mare tellurem obruit. Usurpari citam ad verbum potest: Babylon universa lacus et stagnum fiet. Clause Euphratis aqua, impedit illarum cursu, in agro subsidunt, eumque mari simili efficiunt. Ab ipsa Magni Alexandrii astate, ingentes erant prope Babylonem lacus, regiom latissime occupantes, quibus plura veterum regum sepulera obrenantur. Deserta Babylonie, neglectaque fossarum Euphratis cura, longè majus excedunt aquæ peperere: adeo ut minetur Isaia fore et Babylonis ager nautarum, et eorum qui hinc

VERS. 43. — CIVITATES. (Constabat Babylon duabus civitatis, interiore et exteriore, ut loquitur Be-rosus. Grot.)

VERS. 44. — QUOD DEGLUTITIV. Hebr. de vorationem ejus, hoc est, omnia anathemata sive donaria eripient illi Perse (1).

VERS. 46. — ET NE FORTE MOLLESCAT. Subaudi: Ego autem dico robis; aut conjunctio vacat. IN TERRA, sub. Chaldaea. IN ANNO RUMOR, etc., tumorem belli subsequetur aliis major rumor. Obscurè docet tempus expugnanda Babylonis, quod accidit tertio anno Bal-thasar, qui tribus annis regnavit. PRIMO, bellum rumor sparsus est: secundò, advenierunt Perse: tertio, expugnata fuit Babylon. SUPER DOMINATOREM, post dominatorem, sub. veniet. Cyrus enim Dario successit (2).

VERS. 48. — ET LAUDES DICENT. Et jubilabunt (3).

VERS. 49. — ETIAM PROPTER BABEL, etc., etiam per Babylonem, vel, in Babylonie ceciderunt interfec-tus ejus, etc. Videtur meminisse cedrus iustorum, quæ ostendat Babylonem iustius esse destruendam. Sicut Babylon prostravit in Israel interfectos, ita prosternevit interfec-tus Babylonis in tota terra (Caldaicæ, scilicet. Grot).

VERS. 50. — EVASORES A GLADIO, id est, qui fugiunt gladium in excidio Jerosolymitanum (vel potius, Babylonico. Grot.). A LONGE, post longum tempus, nempe post septuaginta annos.

VERS. 51. — PUDORE AFFECTUS SUMUS. Sub. Et dicitur, Nos, etc. QUONIAM AUDIVIMUS, etc., cum audivimus, etc., q. d.: Pudet nos ignominia majorum nostrorum, et contumelia quæ Barbari Deum affecerunt, destruxerunt eos templo.

VERS. 52. — GENET QUI OCCIDETUR, effando scilicet animam.

VERS. 53. — MUNERIT, etc., ad verbum, munierit altitudinem fortitudinis sue. Pro, et fortificaverit altitudinem et robur sum: hoc est, cum cinxerit urbem suam muris assiduissimis et validissimis.

VERS. 54. — VOX CLAMORIS, sub. audietur, id est, clamor ingens testis contritionis sive confractio-nis magna erumpens è Babylonie, audietur.

agent, domicilium fiat, atque hic in ejus loci insulis sedes ponant. (Calmet.)

(1) VERS. 43. — EGREDIMINI. Ut supra, vers. 6. (Maldonatus.)

(2) VERS. 47. — DIES VENIENT, etc. Clarius si: Quia tunc, tertio illo anno, veneri tempus. CONFUN-TER, Nihil virium habebit. Grotius. Pudenter video-tes deos suos nihil posse, Vatablus. INTERFECTI EIUS CADENT, etc. Melius, saltatores ejus, Grotius.

(3) ET LAUDABUNT. Hic consequenter ponunt laus divina de justitia contra Babylonem facta, cum dicitur: Et laudabunt super Babylonem, id est, angelos et homines, id est subditur.

ET OMNIA QUE IN EIS SUNT. Et accipitur hic, et pro, id est, colum enim est habitat angelorum, et terra hominum.

QUIA AB AQUILONI. Scilicet Medi et Persæ qui vene-runt ab Aquiloni pars respectu Babylonis. Et subdi-vidunt una causa, scilicet, occisio crudelis filiorum Israel, cum dicuntur: Et anomodo, etc. (Lyranus.)

VERS. 55. — VASTAT, vel, vastatus est, et perdet. VOCEM MAGNUM. Quia magna turba magnum tumultum facit, idecèrè vocem pro turbâ accipit, q. d., ubi nunc est magnum tumultus, erit magnum silentium, occisis civibus (vel simpliciter, vocem arrogantem. Calmet). FLUCTUS, id est, turme (hostiles, ut immunit sequentia: vel, sonum lugubrem intellige. Calmet). EDETUR, etc., hoc est, intenissima erit et fortissima vox eorum.

VERS. 56. — REDDENDO REDDET, vel, rependendo re-pendet illis.

VERS. 57. — INEBRIARE FACIAM, sub. calice ira mea. DORMIENT, etc., id est, morientur: quia est magna similitudo mortis et somni.

VERS. 58. — ET LABORABUNT, etc., vel, et fatigabun-tur populi: plebs item in extinguendo igni, id est, non poterunt extinguere ignem quo flagrabit Babylon (1).

VERS. 59. — VERBUM, etc., Sing. pro plur. ac si dicat: Hoc sunt verba quæ, etc. QUIETIS, id est, re-spectationis. Hic locus non est intelligentia de captivitate Sedeciae, sed de profectio-ne quam suscepit in Babylone anno quanto regni sui, ut Nabuchodonosorus inviseret, illumque salutaret. Hujus autem profectio-nis comitem sibi ascivit Seraiam principem, cuius commercio uti solet quoties animum remittere volerat et recreare, a seruis negotis respirando. Chal-daphar, verit, princeps munieris, pro munieris, id est, præter munieris offensandi regi, q. d.: Cum quis offerat velut numera quedam regi, ille excepiebat ea, et offerebat regi.

(1) MURUS BABYLONIS ILLE LATISSIMUS, 50 cubitorum in latum, 200 in altum, 450 stadiorum in ambi-tum porrectus, teste Herodoto, Diodoro, Solino, et alii, suffosione subdatur, et portio ejus excelle-mentum, igni comburantur à Persis. Labores popularum totius penæ Asiae tot annis, tantis sumptibus eructi, momento rediguntur in favillam, inquit Chaldaeus, et Lyranus.

Porro prophetiam hanc contra Babylonem scripto tradidit Jeremias deferenda in Babylonem.

(Tirinus.)

CAPUT LII.

1. Filius viginti et unius anni erat Sedecias cum regnare cepisset, et undecim annis regnavit in Je-rusalem: et nomen matris ejus Amital, filia Jeremiæ de Lohna.

2. Et feci malum in oculis Domini, juxta omnia que fecerat Joakin:

3. Quoniam furor Domini erat in Jerusalem et in Iuda, usquequo proiceret eos a facie sua: et recessit Sedecias a rege Babylonis.

4. Factum est autem in anno nono regni ejus, in mense decimo, decimâ mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonie, ipse et omnis exercitus ejus, aduersus Jerusalem, et obsederunt eam, et adiicaverunt contra eam munitiones in circuitu.

5. Et fuit civitas obsessa usque ad undecimum an-num regis Sedeciae.

6. Mense autem quarto, nonâ mensis, obtinuit famæ civitatem: et non erant alimenta populo terre.

VERS. 61. — VERBA HÆC, sermones istos, tunc dices (1).

VERS. 63. — CUM COMPLEVENS LEGERE. Hebraismus, cùm finem feceris legendi totum librum istum. Eum, sub. librum.

VERS. 64. — ET NON CONSUGET, etc., neque consistet propter afflictionem quam ego inducam contra ilam, ita ut fatigentur, sub. cives ejus, id est, hosti-ni non poterunt resistere. Hucssque, etc., id est, Hacceus Jeremias vaticinatus est de eversione Babylonie (2).

(1) VERS. 62. — DOMINE, TU LOCUTUS ES. Ac proinde futurum id credo. Ne sit qui in eo hararet. Ita ut finem in eo sit habituatus. (Grotius.)

(2) Heb : Sic submergetur Babel, nec resurgent. Simile illud Horati: Epop. 16, 25 :

Vadis levata, ne redire sit nefos.

Quod de Phœnix facto submerbitur, qui pariter, ut hic Seraias, verbis adhibentibus signum conspicuum, uti mos erat illo seculo, lamian plumbam in mare jecerant. » Grotius. Ren. emarrat lege ab Herodoto, l. 1, cap. 165. Conf. not. ad Ose. 4, 2. Ita ut defigantur, nec vires amplius habeant ad surgerendum, malorum magnitudine et copia obrut. Erant, qui hanc vocem otiosam hic judicarent, et è connate 53 hinc temere translatam esse conjectarent. Sed rectè Schmittius observat, legitimam causam vocem illam damnandi non existere. « Etenim licet et apud Alexandrinum non existat quod respondeat, et reliqui tam interiores, Vulgatus, Chaldaea et Syrus, inò etiam Aquila et Symmachus in codice Syria-Hexaplii eā hanc dubiè usi sunt: præterea locio ipsa tantum abest, ut suā se facilitate com-mendet, ut omnibus potius quād addenda videri debet interpredibus librariis. Quod N. Guili-Schroederus offert in Observat. ad orig. Hebr., p. 56, 271 ex propriâ verbi 77 notio veriendam esse et rotundat, ut lapsi vi in aquam projectus inter sidem non rotantur, donec fundum attingat, et non satisfact. Quis sili persuadet eamdem prout sili vocem alio planè usi sunt hic positam esse, quād in modò ante, vers. 58? Nos quidem malum vul-gatum illud tenere: Et defigantur Babylonii, et nequevis vires recipere. » Hucssque verba Je-remias. Hac est clausula non ad hanc tantum partem, sed ad totum librum pertinens, ut appareat ex his que in anno cap. 52 dicentur. (Rosemüller.)

CHAPITRE LII.

1. Sédecias avait vingt-un ans lorsqu'il commença à régner; il régnait onze ans dans Jérusalem. Sa mère s'appelait Amital, et était fille de Jérémias de Lohna.

2. Il pécha devant le Seigneur, et commit tous les meimes crimes que Joachim;

3. Parce que la fureur du Seigneur était sur Jérusalem et sur Juda, jusqu'à ce qu'il les eût rejetés loin de sa face; et Sédecias se révolta contre le roi de Babylonie.

4. Or la neuvième année de son règne, le dixième jour du dixième mois, Nabuchodonosor, roi de Babylonie, marcha avec toute son armée contre Jérusalem; il l'assiégea, et il bâtit des forts tout autour de ses murailles.

5. La ville fut assiégée jusqu'à la onzième année du règne de Sédecias.

6. Mais le neuvième jour du quatrième mois, la fa-mise fut grande dans toute la ville; et il n'y avait plus de vivres pour le peuple.

7. Et disrupta est civitas, et omnes viri bellatores ejus fugerunt, exieruntque de civitate nocte, per viam portam quia est inter duos muros, et ducit ad hortum regis (Chaldeis obdidentibus urbem in gyro), et abi- rant per viam quae dicit in erenum.

8. Persecutus est autem Chaldeorum exercitus regem: et apprehenderunt Sedeciam in deserto quod est iuxta Jericho: et omnis comitatus ejus diffugit ab eo.

9. Cumque comprehendissent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, que est in terra Emath, et locutus est ad eum iudicia.

10. Et jugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis ejus: sed et omnes principes Iuda occidit in Reblatha.

11. Et oculos Sedeciae eruit, et vinxit eum compedibus, et adduxit eum rex Babylonis in Babylonem, et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis ejus.

12. In mense autem quinto, decimam mensis, ipse annus decimus Nabuchodonosor regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps militie, qui stabat coram rege Babylonis in Jerusalem.

13. Et incendit domum Domini, et domum regis, et omnes domos Jerusalem, et omnem domum magistrorum igni combussit.

14. Et totum murum Jerusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldeorum, qui erat cum magistro militie.

15. De pauperibus autem populi, et de reliquo vulgo, quod remanserat in civitate, et de perlogi, qui transfigerant ad regem Babylonis, et ceteros de multitudine, transtulit Nabuzardan princeps militie.

16. De pauperibus vero terra reliquit Nabuzardan princeps militie vinitores et agricolae.

17. Columnas quoque aereas, que erant in domo Domini, et bases, et mare aereum, quod erat in domo Domini, confrerunt Chaldei, et inferunt omnes as eorum in Babylonem.

18. Et lebetes, et creagras, et psalteria, et phialas, et mortaria, et omnia vasa aerea, que in ministerio fuerunt, tulerunt:

19. Et hydrias, et thymiamateria, et urecos, et pel- ves, et candelabra, et mortaria, et cyathos: quotquot aurea, aurea, et quotquot argentea, argentea, tali militie.

20. Et columnas duas, et mare unum, et vitulos duodecim aereos, qui erant sub basibus, quas fecerat rex Salomon in domo Domini: non erat pondus aris omnium horum vasorum.

21. De columnis autem, decem et octo cubiti altitudinis erant in columnâ una, et fusione duodecim cubitorum circulabat eam: porro grossitudine ejus quatuor digitorum, et intrinsecus cava erat.

22. Et capiteula super straminea area; altitudo capitelli unus quinque cubitorum: et refacula, et malogranata super coronam in circuitu, omnia area. Si- militer columnas secundas, et malogranata.

23. Et fuerunt malogranata nonaginta sex depen-

7. Et la brèche ayant été faite, tous les gens de guerre s'enfuirent, et sortirent de la ville pendant la nuit, par le chemin de la porte qui est entre les deux murailles, et qui mène au jardin du roi; et ils se retirèrent par le chemin qui mène au désert, pendant que les Chaldeens environnaient la ville de toutes parts.

8. En même temps l'armée des Chaldeens poursuivit le roi Sédeca, et ils le prirent dans le désert qui est près de Jéricho, et tous ceux qui l'avaient suivi s'enfuirent et l'abandonnèrent.

9. Or les Chaldeens, ayant pris le roi, l'amenaient au roi de Babylone, à Reblatha, qui est au pays d'Emath; et Nabuchodonosor lui prononça son arrêt.

10. Et le roi de Babylone fit tuer les fils de Sédeca devant les yeux de leur père, et il fit mourir en même temps tous les princes de Juda à Reblatha.

11. Il fit ensuite arracher les yeux à Sédeca, le fit charger de fers; et le roi de Babylone l'emmena à Babylone, et l'enferma dans une prison jusqu'au jour de sa mort.

12. La dix-neuvième année du règne de Nabuchodonosor, roi de Babylone, le dixième jour du cinquième mois, Nabuzardan, général de l'armée des Chaldeens, qui commandait par l'ordre du roi de Babylone dans Jérusalem,

13. Brûla la maison du Seigneur, le palais du roi, et toutes les maisons de Jérusalem; et il mit le feu dans toutes les grandes maisons.

14. Et toute l'armée des Chaldeens, qui était avec leur général, abattit toutes les murailles qui étaient autour de la ville de Jérusalem.

15. Et Nabuzardan, général de l'armée, transféra à Babylone les plus pauvres d'entre le peuple qui étaient demeurés dans la ville, ceux qui étaient rendus au roi de Babylone, et tout le reste du peuple.

16. Il laissa seulement d'entre les plus pauvres du pays les vigneron et les labourers.

17. Les Chaldeens brisèrent aussi les colonies d'aïrain qui étaient dans la maison du Seigneur, avec leurs bases, et la mer d'aïrain qui était dans la maison du Seigneur, et ils en emportèrent tout l'aïrain à Babylone.

18. Ils emportèrent aussi les chaudières, les poêles, les instruments de musique, les coupes, les mortiers et tous les vases d'aïrain qui servaient au ministère du temple.

19. Le général de l'armée prit aussi les vases, les encensoirs, les hassous et les chandous, les chandliers, les mortiers et les tasses, une partie de ces vases étant d'or, et l'autre d'argent.

20. Il prit aussi les deux colonnes, la mer et les douze beaux d'aïrain qui en faisaient la base, que le roi Salomon avait fait faire dans la maison du Seigneur; le poids de l'aïrain de tous ces vases ne pouvait s'estimer.

21. L'une de ces colonnes avait dix-huit ondes de haut; elle était environnée d'un cordon de douze ondes; elle était épaisse de quatre doigts et creuse au dedans.

22. L'une et l'autre de ces colonnes avait son chapiteau d'aïrain; le chapiteau de l'une avait cinq ondes de haut et des reliefs et des grenades qui le couvraient tout autour; le tout était d'aïrain, et la seconde colonne avait des grenades, et tout le reste de même.

23. Quatre-vingt-seize grenades pendaient et se

dentia: et omnia malogranata centum, reticulis circumdabantur.

24. Et tulit magister militie Saraiam sacerdotem primum et Sophonianam sacerdotem secundum, et tres custodes vestibuli.

25. Et de civitate tulit eunachum unum, qui era propositus super viros bellatores: et septem viros de his qui videbant faciem regis, qui inventi sunt in civitate: et scribam principem militum, qui probabat tyrones: et sexaginta viros de populo terra, qui inventi sunt in medio civitatis.

26. Tulit autem eos Nabuzardan magister militie, et duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha.

27. Et persecutus eos rex Babylonis, et interfecit eos in Reblatha in terra Emath: et translatus est Juda de terra sua.

28. Iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor: In anno septimo, Judeos tria millia et viginti tres:

29. In anno octavo decimo Nabuchodonosor, de Jerusalem animas octingentas triginta duas:

30. In anno vigesimo tertio Nabuchodonosor, trans- tulit Nabuzardan magister militie animas Judorum septingentas quadraginta quinque. Omnes ergo animas quatuor millia sexcenta.

31. Et factum est in trigesimo anno transmigrationis Joachin regis Juda, duodecimo mense, vigesima quinta mensis, elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Joachin regis Juda, et eduxit eum de domo carceris.

32. Et locutus est cum eo bona, et posuit thronum ejus super thronos regum qui erant post se in Babylonie.

33. Et mutavit vestimenta carceris ejus, et comedebat panem coram eo semper cunctis diebus vita sua.

34. Et cibaria ejus, cibaria perpetua dabatur ei à rege Babylonis, statuta per singulos dies, usque ad diem mortis sua, cunctis diebus vita ejus.

TRANSLATIO EX HEBRAEO.

1. Viginti et unius anni erat Sidaichus quando regnavit in Ierusalem, et nomen matris ejus Chamutal, filia Irmelahu de Libnah. — 2. Et fecit malum in oculis Domini, iuxta ea que fecit Iehoiaquin. — 3. Qui proper furem Domini qui fuerat contra Ierusalem et Iehudah usquequaque proiecere faceret eos a facie sua, rebellavit Sidaichus contra regem Babel. — 4. Et feuit anno nono regni ejus, mense decimo, decimam mensis: Venit Nebuchadresar rex Babel, ipse et omnis exercitus ejus adversus Ierusalem, et castramentati sunt contra eam, et adiici caverunt contra eam munitionem undique. — 5. Et venit civitas in obsidionem usque ad undecimum annum regis Sidaichus. — 6. Mense quarti, nonad mensis invaluit fames in civitate: et non erat panis populo terre.

— 7. Et disrupta est civitas, et omnes viri bellatores fugerunt, exieruntque de civitate nocte per viam portam, que erat inter duos muros que est iuxta hortum regis (et Chasdias erant iuxta civitatem per circuitum) et abiecti per viam solitudinis. — 8. Et persecuti sunt exercitus Chasdias regem: et attigerunt Sidaichus in desertis Jericho, et omnis exercitus ejus dispersus est ab eo. — 9. Et comprehenderunt regem, et ascenderunt fecerunt eum ad regem Babel in Riblah, in terram Chamath: et locutus est cum eo iudicis. — 10. Et jugulavit rex Babel filios Sidaichus in oculis ejus: et etiam omnes principes Iehudah jugulavit in Riblah. — 11. Et oculos Sidaichus excavat, et vinxit eum compedibus, et adfuducere fecit cum rex Babel in Babel, et posuit eum in domo carceris usque ad diem quo mortuus est. — 12. Mense autem quinto, decimam mensis (ipse est annus decimus nonus annus regis Nebuchadresar regis Babel): venit Nabuzardan princeps laniorum, qui stabat coram rege Babel in Ierusalem. — 13. Et incendit domum Domini, et domum regis, et omnes domos Ierusalem, et omnem domum magnam combusit igni. — 14. Et omnes muros Ierusalem undique destruxerunt omnis exercitus Chasdias, qui erat cum magistro laniorum. — 15. Et de pauperibus populi, et residuo populi qui remanserant in civitate, et de transfiguis qui transfiguerant ad regem Babel, et de residuo multitudinis

huius ensemble, et il y avait cent grenades en tout qui étaient enveloppées d'un rôts.

24. Le général de l'armée prit aussi Saraïas, qui était le premier sacrificateur, et Sophonias, qui était le second, et les trois gardiens du vestibule du temple.

25. Et enleva encore de la ville un ennemi qui commandait les gens de guerre, et sept personnes de ceux qui étaient toujours devant le roi, qui se trouvaient dans la ville, et le secrétaire intendant de l'armée, qui avait charge de former les nouveaux soldats, et soixante hommes d'entre le peuple qui se trouvaient au milieu de la ville.

26. Nabuzardan les prit tous, et les conduisit au roi de Babylone à Reblatha.

27. Et le roi de Babylone les fit mourir à Reblatha au pays d'Emath; et Juda fut transféré hors de son pays.

28. Voici le dénombrement du peuple qui fut transféré à Babylone par Nabuchodonosor: La septième année de son règne il transféra trois mille vingt-trois Juifs;

29. La dix-huitième année de son règne, il transféra de Jérusalem huit cent trente-deux personnes;

30. Et le vingt-troisième année du règne de Nabuchodonosor, Nabuzardan, général de son armée, transféra sept cent quarante-cinq Juifs. Ainsi le nombre de tous ceux qui furent transférés fut de quatre mille six cents.

31. Mais la trente-septième année après que Joachin, roi de Juda, eut été transféré à Babylone, le vingt-cinquième jour du douzième mois, Evilmerodach, roi de Babylone, leva la tête de Joachin, roi de Juda; il le fit sortir de prison.

32. Et il lui parla avec bonté; et il éleva son trône au-dessus des trônes des rois qui étaient au-dessous de lui à Babylone.

33. Et lui fit changer les vêtements qu'il avait dans la prison, et le fit manger devant lui tous les jours de sa vie.

34. Le roi de Babylone ordonna ce qui lui serait donné pour sa table chaque jour; et il le fit donner tout le temps de sa vie jusqu'au jour de sa mort.

transmigrare fecit Nebuzardan magister laniorum *jugulandorum*. — 16. De pauperibus vero terra remanere fecit Nebuzardan magister laniorum, viatores et agricultores. — 17. Et columnas aeras, quae erant in domo Domini, et bases, et mare aereum quod erat in domo Domini, confregerunt Chasdai, et detulerunt omnes eas eorum in Babel. — 18. Et cibetes, et scopas, et psalteria, et pelves, et cochlearia, et omnia vasa aera quibus ministrabant, tuleruntur. — 19. Et hydriæ, et thuribula, et pelyes, et ollas, et candelabra, et mortariola, et cyathos : qua aurea, aurea : et qua argentea, argentea ; tulus magister laniorum : — 20. Columnas duas, mare unum, et boves duodecim aeroes qui erant sub basibus, quos fecerat rex Selomoh in domo Domini : non erat pondus aeris eorum, omnium vasorum istorum. — 21. Et columnas, quarum octodecim cubitorum erat altitudo columna unius, et filum duodecim cubitorum quod circuibat eam : cuius grossitudine erat quatuor digitorum vacua. — 22. Et capitellum quod erat super eam aereum : altitudo vero capitelli unius quinque cubitorum erat : et reticulum, et malognatana super capitellum per circuitum, omnia aera. Et sicut haec, columnæ secundæ, et malognatana. — 23. Et fuerunt malognatana nonaginta et sex : ad plagam unam : omnia malognatana centum, super reticulum per circuitum. — 24. Et tulus magister laniorum Seraiah sacerdotem primum, et Stephaniam sacerdotem secundum : et tres custodes liminis. — 25. Et de civitate tulus eunuchum unum, qui erat præpositus super viros bellatores : et septem viros ex his qui videbant faciem regis, qui inventi sunt in civitate : et scribam præcipuum militare, qui militare facebat populum terra, et sexaginta viros de populo terra, qui inventi sunt in medio civitatis. — 26. Et tulus eos Nebuzardan magister laniorum, et ira fecit eos ad regem Babel in Riblah. — 27. Et percutere fecit eos rex Babel, et interficeret eos in Riblah in terra Chamah : et translatus est Iehudah de terra sua. — 28. Iste est populus, quem transfrerat fecit Nebuchadres : anno sepius Iehudah tria millia et viginti tres. — 29. Anno decimo octavo Nebuchadres transfrerat fecit de Ierusalem animas octingentas triginta duas : — 30. Anno tertio et vicesimo Nebuchadres, transfrerat fecit Nebuzardan magister laniorum Iehudæorum animas septingentas quadraginta quinque ; omnes animæ, quatuor nullæ et sexcentæ. — 31. Et fuit trigesimo septimo anno transmigrationis Iehoachin regis Iehudah, duodecimo mense, vicesima quinta mensis, elevavit Evilmerodach rex Babel anno regni sui, caput Iehoachin regis Iehudah, et eduxit eum de domo carceris. — 32. Et locutus est cum eo bona, et posuit thronum ejus super thronum regum, qui erant secum in Babel. — 33. Et mutavit vestimenta carceralia ejus, et comedebat panem coram eo semper omnibus diebus vita sue. — 34. Et portio ejus portio quotidiana dabatur ei a rego Babel per singulos dies ejus, usque ad diem quo mortuus est, omnibus diebus vita ejus.

COMMENTARIUM.

VERS. (1) 1. — QUANDO REGNAVIT, cum regnum esset adeptus. Principium istud capituli habetur 2 Reg., 59, 4.

VERS. 2. — IN OCULIS DOMINI, id est, quod summo- perdiscepsit Domino (2).

VERS. 4. — ET FUIT, etc. Hæc sequentia scribatur etiam ad verbum ferè 2 Reg. 25, 4, ubi fusis omnia explicatur, et supra, 59, 1. MENTIONEM UNDE, vel, turres lignæ.

VERS. 5. — ET VENIT CIVITAS, etc. Hypallage, pro *Obsidio venit in urbem*, id est, obsessa est urbs.

VERS. 6. — NONA MENSIS, Hebraismus, pro, *nona ejusdem*.

(1) Quare an hoc caput sit Jeremias? Respondet Theodor. Hugo, Rakon et Lyrus : esse quibus admodum, statuimus esse hoc caput ex lib. 4 Reg., caput, in hunc locum : libri enim tertii et quarti Regum autor est Jeremias, ut ex Procopio, Kinchi, et Isidoro docent Sixtos Senensis, l. 1, Bibliop. et Albulens, q. 4 in c. 17 Judicium. Inde ergo illud hic transiit Baruch scriba et compilator oraculorum Jeremias, itaque tum ut ea quæ toto libro contra Ierusalem prophætavit Jeremias, impletæ esse ostenderet ; tum ut viam sterneret ad lamentationes sequentes. Unde Baruch quodam addidit ex se, scilicet gesta post mortem Jeremias, ut exaltationem Joachim, factam post mortem Nabuchodonosoris sub Evilmerodach. Certum est hoc caput esse canonicos Scripturam. (Corn. à Lap.)

(2) VERS. 3. — RECESSIT. Cum intergermanum iure jurando promisisset Sedecias Nabuchodonosori fidem ac servitatem, quamquam tantummodo perjurus, gravissimi tamen criminis reus Deo erat. (Calmet.)

VERS. 7. — PER VIAM PORTÆ, etc. Vide supra, 59, 4.

VERS. 9. — ET LOCUTUS EST CUM EO JUDICIA (1), id est, increparit eum acriter. Opponitur ei quod post eius sequitur : *Et locutus est cum eo bona*, id est, humaniter eum affatus est. (Vid. 2 Reg. 25, 2). (2).

VERS. 12. — QUI STABAT, id est, astare solebat regi Babylonum. Gallicæ, le Comitatæ : pro hoc 2 Reg. 25, 8, legitur, *seruus regis Babel* (5).

(1) LOCUTUS EST CUM EO JUDICIA. Fuerat enim perfidus in Deum, atque regi Babylonum non servavit fidem. Unde iratus Deus, qui ob impietatem ejus et populi Israel illum punire decreverat, dedit illi animus repugnandi, et quod rex Babylonum provocatus contra illum armam sumeret, et saeviret in impios homines, qui nullis iniuriis aut beneficiis ad peccatores emollii poterant. (Munsterus.)

(2) VERS. 40. — SED ET OMNES PRINCIPES. Dicit Rabbinus Salomon quod isti fuerunt sept. judges ordinari, eò quod relaxerantur iuramentum Sedecias. Alii autem dicunt quod fuerunt principes inducentes Sedeciam ad rebellandum regi Babylonum.

USAGE AD DIEM MORTIS EIUS. Licit autem mortuus

fuerit in carcere, tamen rex Babylonum statum ejus regum considerans, fecit eum sepeliri honorifice, si- cut predixerat Jerem. supra 34. (Lyranus.)

VERS. 41. — IN DOMO CARCERIS, prefecturarum, in-

questiōnū, ubi in reos inquiritur. Hebr., visitationem,

id est, cui plures ministri prefecti erant ad visitandum captivos. (Synopsis.)

(3) In MENSE QUINTO, DECIMA MENSIS, Nabuzardan

templum cremavit, etc. Quartus Regum narrat, se- ptemdiem mensis decimi Nabuzardanum venisse Hiero-

solymum, urbanæ ac templo cremasse. Ut hoc

discrimen conciliatur, aiunt, Nabuzardanum septima-

VERS. 15. — DOMUM MAGNAM, ad verbum, *domum magni* ; domos magnatum (1).

VERS. 16. — DE PAUPERIBUS VERO TERRE, q. d., quosdam ex pauperibus reliquit, et quosdam transauit Babylonen (2).

VERS. 18. — ET PSALTERIA. Doctor inter Hebreos dicit significare instrumenta quibus psallebant, aut cantabant. Alia nomina hujus versus, et sequentium, vide Exod. 27, 5, et 2 Reg. 25, 1.

VERS. 19. — ET HYDRIÆ, ad purificationem scilicet, ali, crateres. Et MORTARIOLA, et cochlearia. QUÆ AUREA, etc. Hebraismus, id est, tam aurea quam argentea tulus, etc.

VERS. 20. — COLUMNAS DUAS, sub. accepit. Qui erant sub basibus, qui erant sub mari, et bases : quae scilicet suppositæ erant conchis.

VERS. 21. — ET COLUMNAS, columnæ autem, id est, quod ad columnas duas attinet. Et FILUM, et funis, id est, peripheria que erat duodecim cubitorum. VACUÆ, ali, concava (3).

VERS. 25. — NONAGINTA ET SEX, q. d. : Videbant tantummodo nonaginta sex malognatana : quatuor autem reliqua latèbant visum, nam corpus sphæricum aspici undique non potest uno obtutu. Loquitor igitur de visu. Ad PLAGAM UNAM, ad latum unum, vel, in latere, apparenti scilicet, id est, quod viderit poterat ab eo qui non circulat corpus illud columnæ : est enim tum non videbat quatuor reliqua malognatana. CENTUM. Intellige, in uno ordine, nam duo erant ordinatae malorum granatorum : in unoquaque ordine erant centum.

VERS. 24. — TULIT, sub. è Templo. PRIMUM, principem, id est, precipuum. SECUNDUM, sub. ab eo, q. d., vicarium summi Pontificis, secundum dignitatis ab illo.

VERS. 25. — PREPOSITUS, vel, qui erat constitutus super viros bellicos. QUI VIDERANT FACIEN REGIS. Hebraismus, ex illis qui assistebant regi, id est, ex domestici regis, familiaribus, intimis, et assiduis apud regem. ET SCRIBAM, etc., qui habebat potestationem conscribendi exercitum ex populo ejus terra.

die mensis, Reblatha discessisse, ac decima venisse Hierosolymam. Id tamen fieri nequit, ob locum distantiæ. Reblatha absente debuit Hierosolyma leuis sexaginta, quarum singule unius horæ iter continuenter. Alii placebunt, cum Hierosolymam venisse die septima mensis decimi, et mandata non exprevise nisi decima die, postquam templum domosque expavit. (Calmet.)

(1) VERS. 15. — RELIQUE DOMINUM qui in ure supererant. Hunc locum redundantem emendavi ex 2, Reg. 25, 41, 12. Alioquin plebejus idem et relata, vel relegata videtur. Et sane caput hoc multis in locis discrepat ab illo. (Castalio.)

(2) VERS. 47. — CONTREREGERUNT, etc., quod faciliter portari possent. (Grotius.)

(3) VERS. 22. — ALTISSIMO CAPITELLUM UNUM QUINQUE CUBITORUM. Congruit hoc cum 1 Reg. 7, 16, discrepat autem à 2 Reg. 25, 17, ubi est, tria cubitorum. Respondeo : Capitelli due partes erant : una inferior et plana, altera superior et curiosa : calata : illa 2 cubitos, hec 5 obtinebat : illa ibi omittitur, ut ad scatrum columnæ pertinens, et hec tantum memoratur. (Auric. Annol.)

Quidam, qui experitur militaturos. DE POPULO TERRE, plebeios (1).

VERS. 28. — ANNO SEPTIMO (2), hoc est, partim circa finem anni septimi, et partim circa initium anni octavi. Alibi enim scribitur anno octavo, 2 Reg. 24, 12.

VERS. 29. — DECIMO OCTAVO (3), id est, in fine decimi octavi, et initio decimi noni. Nam 2 Reg. 25, 8, vide Exod. 27, 5, et 2 Reg. 25, 1.

VERS. 30. — OMNES ANIME. Hebr. : Omnes personæ, quatuor milia et sexcentæ.

VERS. 31. — TRANSMIGRATIONIS, à captivitate. VICESIMA QUINTA, 2 Reg. 25, 27, scribitur vicesima septima. Alius Hebrei obiisse Nabuchodonosor 25, sed inhumatum 27. Aut dicendum regem copisse hoc dicere 25, et id adimplevisse 27. ELEVAVIT. Calamitosi sunt capite demissi. Unde *elevare alienigenas caput*, est ansam latitare prebere, et eum honore aspicere, sive pristine dignitati restituere. Chaldeus pars. magnificavit. ANNO, id est, primo anno.

VERS. 32. — BONA (emin. pro neutro), id est, consolatus est cum blandis verbis, et afflatis amicis. SUPER THRONUM, id est, in loco eminentiore et altiore.

(1) VERS. 25. — Hebr. : *Et cepit eos omnes*, vers. 25, recensitos, quos autores rebellionis in Chaldaeos fuisse probabile est, aut qui in paria relicti suores rebellionis futuri videbantur. (Rosenthaler.)

(2) ISTE EST POPULUS QUEM TRANSLUIT NABUCHODONOSOR : IN ANNO SEPTIMO, IUDÆOS TRIA MILLIA, ET VIGINTI TRES, etc. Quisquis est, quomodo dicat Jeremias anno Septimo Nabuchodonosor abducta in captivitatem Iudæos tria millia et viginti tres, cum legamus 4 Reg. 25, eodem illo tempore, id est, simili cum Jechoniam rege, qui regnavit ante Sedeciam, in captivitatem translata Iudeos. Itaque comprehendit tantum eos qui erant de tribu Iuda, quorum numerus ad tria millia ascenderet. In quarto autem libro Regum, captivi rescensostr ex universa regione, in quâ adiuc multi ex decentibus tribibus jam olim abducuntur, residui remanserunt. Quorum omnium numerus, comprehensa etiam tribu Iuda, perveniebat ad summam decimam milium. Hanc solutionem quoque indicat nobis ipse locus 4 Reg. 24. Cum enim dictum esset decimam milia abducta, partis post tantum septem milliones fit mentio, subiectus videlicet à priori numero his tribus millionibus ex Iuda, qui per se suum numero censemantur. Itaque haec loca mutua collatione hoc placuerunt. (Estius.)

(3) IN ANNO OCTAVO DECIMO NABUCHODONOSOR, de JERUSALEM ANIMAS OCTINGENTAS TRIGINTA DUAS. Quæritur quomodo verum sit quid Nabuchodonosor, capitile civitate sub Sedecia, tantum abducere octingentas triginta duas animas, cum superius dictum sit universam multitudinem populi, excepta pauperibus terra, translatam esse ; et constat civitate Jerusalem fuisse populosissimam, excepto preterea populo, qui in aliis oppidis, et vicis moralantur ? Ad hoc respondendum totus multitudo, quis abducta fuit non facile potuisse summam iuri, neque id scriptoribus cura fuisse, sed hoc loco (quemadmodum etiam 4 Reg. 24), tantum eos recenseri, qui erant in toto populo illustriores, id quod etiam 4 Reg. 24, significatur cum dicitur : *Transluit Nabuchodonosor omnem Jerusalem, et universos principes*, et omnes fortis exercitus, decim milia in captivitatem. Ubi illud (decim milia) non refertur etiam annis immensis, sed ad id quod sequitur (et universos principes et omnes fortis exercitus). (Estius.)

quām esset thronus regum qui cum eo erant in Babel.
ERANT, sub. captivi.

VERS. 55. — CARMELIA, quibus utebatur in car-
cere, id est, dedit ei vestes dignas rege. PANEM (ci-

bum. Vid. Gen. 45, 25.) CORAM eo, id est, in aula eius.
VERS. 54. — PER SINGULOS DIES EJUS. Ad verbum,
rem diei in die suo. Hebraismus, pro, quotidie, sive
per singulos dies ejus.

CORNELII A LAPIDE

GEMITUS AC CONCIONIS GESTORUMQUE JEREMIAE

SYNOPSIS ET GEMMÆ.

CAP. 1. — Audi, Jeremia, audi sacerdos, audi,
propheta Domini. Priusquam te formarem in utero
novi te, et antequam exires de vulva sanctificavi te,
et prophetam in gentibus dedi te.

A, a, a, Domine Deus, ecce nescio loqui; quia puer
ego sum.

Ego dedi te in civitatem munimam, et in columnam
ferream, et in murum aereum super omnem terram.

Quid tu vides, Jeremia? virga vigilans ego video;
benē visisti; quia vigilabo ego super verbo meo ut fa-
ciam illud.

Quid tu vides? ollam succensam ego video, et faciem
ejus à face Aquilonis.

Ab Aquilone pandetur malum super omnes habita-
tores terra.

CAP. 2. — Sanctus Israel Domine, primitiae fru-
gum ejus.

Quid invenerunt patres vestri in me iniuriantis, quia
elongaverunt à me, et ambulaverunt post vanitatem,
et vici facti sunt?

Ostupescite, eccl., super hoc, et, portæ ejus, do-
solamini vehementer.

Duo enim mala fecit populus meus; me derelique-
runt fontem aquæ vive, et foderunt sibi cisternas dis-
sipatas, que confinire non valent aquas.

Sic et vide, quia malum et amarum est reliquissi-
te Dominum Deum tuum.

A seculo confregisti jugum meum, rupisti vincula
mea, et dixisti: Non serviam.

CAP. 3. — Formicata es cum amatoribus multis;
tamen revertere ad me, dicit Dominus; saltem amodo
voca me: Pater meus, dux virginitatis mee tu es.

Prevaricatrix Iuda, et aversatrix Israel, macchata
es cum lapide et ligno.

Reverte, et dabo vobis pastores juxta cor meum;
et pascent vos scientiâ et doctrinâ.

In tempore illo vocabunt Jerusalem solium Domini,
et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine
Domini.

Quomodo ponam te in filios, et tribuam tibi terram
desiderabilem, hereditatem præclaram exercituum
gentium?

Convertimini, filii, revertentes, et sanabo aversiones
vestras.

CAP. 4. — Si abstuleris offendicula tua à facie mea,
non commoveberis.

Ei jurabis: Vivit Dominus, in veritate, et in iudicio,
et in iustitia.

Noyate vobis novale; circumcidimini Dominu; et
auferte purpura cordium vestrorum.

Clamate: Ascendit leo de cubili suo, et prædo gen-
tium se levavit.

Ecco quasi nubes ascendit, et quasi tempestas cur-
rus ejus, veleciae aquilis equi illius; vs nobis, quo-
niā vastati sumus.

Ventrum meum dolere, sensus cordis mei turbans in
me; contrito super contritionem vocata est, vas-
tates est omnis terra.

CAP. 2. — Sanctus Israel Domine, primitiae fru-
gum ejus.

Quia sapientes sunt ut facient mala; benē autem
facere nescierunt.

Vocem quasi parturientis audiri, angustias ut puer-
pere.

Vox filie Sion intermortuis, expandentisque manus
sue, vs mihi, quia defecit anima mea propter
interfectos.

CAP. 5. — Circuite vias Jerusalem, et querite in
plateis, an inveziatis virum facientem judicium, et
opribus ero ei.

Idcirco percessit eos leo de sylva; lupus ad re-
veroram vastavit eos: pardus vigilans super civitates
corum.

Stopor et mirabilia facta sunt in terra; propheta
prophetabant mendacia, et sacerdotes applaudebant
manibus suis, et populus meus dilexit talia.

CAP. 6. — Haec est civitas visitationis et vindictæ,
qua omnia calamitia inventa est in medio ejus.

Idcirco furore Domini plenus sum, laboravi susti-
nens.

A minore usque ad maiorem omnes avaritiae stu-
dent: Propheta et sacerdos faciunt dolorum, dicentes:
Pax, pax, et non erat pax.

Probato rem dedi te in populo meo robustum, et
probabis viam eorum. Argentum reprobum vocate
eos, quia Dominus projectit illos.

CAP. 7. — Nolite confidere in verbis mendaci, et
dicentes: Templum Domini, templum Domini, tem-
plum Domini est.

Tu ergo noli orare pro populo hoc, et non obsistas
mihi; quia non exaudiam te.

CAP. 8. — Ossa principum, sacerdotum et civium,
expandent ad solem et lunam quibus servierunt, et
que adoraverunt.

Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui
residui fuerint.

Milvus in celo cognovit tempus suum; turtur, et
hirundo, et cincia custodierunt tempus adventus sui;
populus autem meus non cognovit iudicium Domini.

CAP. 9. — Quis dabit capit meo aquam, et oculis
meis fontem lacrymarum? et plorabo die ac nocte
interfectos filie populi mei.

Unusquisque se a proximo suo custodiatur, et in omni
fratre suo non habeat fiduciam.

Deducant oculi nostri lacrymas, et palpebra nostra
defluant aquas.

Quia ascendit mors per fenestras, ingressa est domo
nostras, disperdere parvulos de foris, juvenes de
plateis.

CAP. 10. — A signis coeli nolite metuere que ti-
ment gentes, quia ne benē possunt facere, nec male.

Quis non timebit te, ô rex gentium? tuum est enim
deus; et in universis regnum nullus est similis tui.

Dii qui celos et terram non fecerunt, pereant de
terra, et de his que sub celo sunt.

Deus noster est qui facit terram in fortitudine sua,
preparat orbem in sapientia sua, et prudentia sua
excludit eos.

Quia fulgura in pluviam facit, et educt ventum de
thesauris suis.

CAP. 11. — Maledictus vir, qui non audierit verba
patris huic.

Quid est quod dilectus meus in domo mea fecit
seculari multa?

Olivam uberic, pulchram, fructiferam, speciosam
vocavit Dominus nomen tuum.

Ad vocem loquacis grandi exarsit ignis in eis, et
combusta sunt fructa ejus.

Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad vic-
timam, et non cognovit.

Quia cogitaverunt super me consilia, dicentes:
Mittamus ligum in panem ejus, et eradamus eum de
terra viventium.

Tu autem, Domine sabaoth, qui judicas justè, et
probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis;
tibi enim revelavi causam meam.

CAP. 12. — Justus quidens tu es, Domine, si dis-
putem tecum; veritatem tamen justa loqueris ad te.

Quare via impiorum prosperatur? benē est omni-
bus qui prevaricantur, et iniquū agunt?

Congrega eos quasi gregem, ad victimam, et sanctifi-
ca eos in die occisionis; quoniam dixerunt, non
videbit novissima nostra.

Si cum pedibus currens laborasti, quomodo con-
tendere poteris cum equis?

Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam;
dedi dilectam animam meam in manum inimicorum
eius.

CAP. 13. — Jussi Domini abscondi lumbare in
Euphrate; et post dies plurimos tuli illud, et ecce
computruerat; sic, ait Dominus, putrescere faciam
superbiam Iuda.

Sicut enim adharet lumbare ad lumbos viri, sic
aggrediavi mihi omnem domum Israel.

Plorans plorabit et deducit oculus oculus lacrymam:
qua captus est grex Domini.

Dic regi et dominatri: Humiliamini, sedete, quo-
niam descendit de capite vestro corona glorie vestre.

Si mutare potest Äthiops pellera suam, aut pardus
varietaes suas; et vos poteritis benē facere, cum di-
cideritis malum.

CAP. 14. — Expectatio Israel, salvator ejus in
tempore tribulationis: quare quasi colonus futurus
es in terra, et quasi viator declinans ad manendum?

CAP. 15. — Si steterit Moses et Samuel coram
me, non est anima mea ad populum istum; ejice illos à
facie mea, et egrediantur.

Quō egrediemur? qui ad mortem, ad mortem; qui
ad gladium, ad gladium; qui ad famem, ad famem;
qui ad captivitatem, ad captivitatem.

Quis miserabitur tui, Jerusalem? quis ibit ad ro-
gandum pro pax tua? tu reliquisti me, retrorsum
abiisti.

Ve mihi, mater mea, quare genuisti me virum ri-
xe, virum discordia? omnes maledicunt mihi.

CAP. 16. — Non accipies uxorem, et non erunt
tibi filii et filie in loco isto.

Mortibus enim agrotationum morientur, non plan-
gentur, et non sepelientur.

Ecce ego auferam de loco isto vocem gaudii, vo-
cem sponsi et sponsae.

Verē mendacium possederunt patres nostri, vani-
tatem que eis non profuit.

CAP. 17. — Peccatum Iuda scriptum est style ferreo
in ungue adamantino, exaratum super latitudinem
cordis eorum.

Maledictus homo qui confidit in homine, et ponit
carnem brachium suum.

Benedictus vir qui confidit in Domino, et erit Do-
minus fiducia ejus.

Pravum est cor omnium et inscrutabile; quis co-
gnoscet illum?

Expectatio Israel, Domine, omnes qui te dereliquer-
unt, confundentur, recedentes à te in terra scri-
benfer: quoniam dereliquerunt venam aquarum vi-
ventium Domini.

Et ego non sum turbatus te pastorem sequens,
et diem hominis non desideravi, tu scis.

Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die affi-
ctionis.

CAP. 18. — Surge, et descend in domum figuli;
ecce, sicut lutum in manu figuli; sic vos in manu
mea, domus Israel.

Ecce ego fungo contra vos malum.